

Mandtalslisternes Tilvebringelse, hvilke Betingelser efter min Overbevisning ere fuldkommen tilstrækkelige. Saaledes staaer det som en Fordring til Mandtalslisterne, at de skulle være byggede paa den sidste communale Egning, og forsaavidt en enkelt Person er udeladt, skal der gives Forklaring om, hvorfor han er udeladt; det er altsaa selvfølgelig Skattecommissionens Pligt at sammenholde Mandtalslisterne med de communale Lister for at see, hvor de ere blevne af, som ikke ere optagne paa Mandtalslisterne. Dernæst blive Mandtalslisterne fremlagte i Kommunen til almindeligt Eftersyn, og der er altsaa paa denne Maade givet den samme Garanti som for Communalbestatningen, hvorfor jeg troer, at den Frygt, som det ærede Medlem udtalte, i de allerfleste Tilfælde vil vise sig ikke at være velbegrundet. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke den mindste Tvivl om, at den Stilling, der her er anvist Communalbestyrelserne, er baade lettere og behageligere for dem end den, der var givet dem ved Contingentsystemet. De have ikke her det umiddelbare Ansvar, men derimod have de den Opgave at tilvebringe de fornødne Oplysninger, og maaskee at hjælpe de enkelte af Kommunens Beboere, som i et givet Tilfælde bør have fritagelse eller betale en mindre Skat. Jeg tvivler heller ikke om, at ethvert Forstanderskab, der vil stille sig paa den rette Maade, vil, uagtet dets Medlemmer ere i Minoritet i Skattecommissionen, dog have en saadan Indflydelse i den, som om de vare i Majoritet. — Der er dernæst blevet reist alvorlige Indvendinger imod Commissionernes Sammensætning. Det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) sagde, at man skulde sammensætte dem saaledes, at Medlemmernes Kundskaber kom dem til Nytte, og at de havde Interesse af at benytte dem. Jeg spørger de ærede Medlemmer: Er ikke netop dette skeet ved Commissionernes Sammensætning? Jeg beder Dem imidlertid tillige erindre, at der ogsaa er en anden Interesse end netop den enkelte Communes, som her skal tagttages, og som ingenlunde fra Skattelovgivningens Standpunkt kan opgives, nemlig Gensartethed i Skatteansættelsen. Derfor er det nødvendigt, at man ikke giver de enkelte

Communers Delegerede en større Indflydelse paa Ansættelsen, end der kan forenes med det Heles Vel, ikke lader dem have Overvægten i Commissionen, men at der er andre Medlemmer, som ogsaa have de andre Communers Ansættelse for Øie, og som ville have en væsentlig modererende Indflydelse. Jeg seer ikke rettere, end at de communale Medlemmer, som kaldes til Sæde i Skattecommissionerne, have baade Leilighed til og Interesse af at benytte deres Kundskaber og at skaffe dem Gylldighed indenfor Commissionens Omraade. Desuden maa det heller ikke oversees, at der ved Siden af disse communale Affendinge er to andre communale Affendinge, som vel ikke høre til den enkelte lille Commune, men dog ikke mindre maae betragtes som communale Medlemmer, nemlig de Mænd, som ere valgte af Amtsrådet, og man maa dog forudsætte, at Amtsrådet ved Valget af disse Mænd vil tage Hensyn til, at de have et temmeligt udstrakt Bekendtskab til Amtets forskjellige Dele, navnlig til de Dele af Amtsråds kredsen, hvor de skulle optræde som Medlemmer af Skattecommissionen. Jeg erkjender, at noget Saadant ikke finder Sted overfor Kjøbstæderne, idet der nemlig er foreslaaet, at samtlige 3 Medlemmer af Skattecommissionen der skulle ansættes af Finantsministeren; men Grunden dertil er den, at der ikke er noget fælles Organ for Kjøbstæderne i et Amt, som man kunde overlade Valget til, og det forekom mig, at Betydningen af selve Valget var for ringe i Forhold til det Besvær, som en fælles Valghandling vilde fremkalde. Jeg kan heller ikke undlade her at bemærke, at der findes den Nødsnødvendighed for disse Commissioner, at der ikke i Kjøbstæderne foreligger det samme Hold paa Indtægterne, som der foreligger i Landcommunerne. — Det er ganske vist, at der vil kræves store Offre af de Mænd, som skulle sidde i Commissionerne, navnlig som stadige Medlemmer — det er Noget, der paa ingen Maade er undgaaet min Opmærksomhed — men jeg har ikke destomindre troet, at der ikke vil være nogen sær Bausfælgighed ved at finde Mænd, der baade have Evne og Villie til at udføre dette Gjern. Det forekommer mig ogsaa, at det ærede Medlem